

maalet. Formaalet er ikke at blive af med den smukke lysegule Farve, som Margarinen har i Øjeblikket, men Formaalet er dette af faa Margarinen til saa nøjagtigt, som det overhovedet er muligt, at fremtræde i en saadan Form og Farve, at Folk skal spise det i den Tro, at det er Smør. Det er ikke den bleggule Farve, man har noget imod, det siger man nok, men Formaalet er i Virkeligheden et helt andet. Hvad er det saa, der fremføres som Grunde for, at vi skal forlade den nugældende Bestemmelse? Der fremføres 3 Grunde: Margarinefabrikanterne ønsker Farveforbudet væk, Detailhandlerne ønsker det væk, og Husmødrene siges ogsaa at ønske det væk. Jeg skal villig erkende, at et saadant Ønske har været til Stede blandt Husmødrene, og at det maaske ogsaa til Dels er til Stede endnu. For en Del Aar tilbage var Forholdene her i Landet jo saaledes, at mange Mennesker følte det som en Skam at spise Margarine, de generede sig for det, og de søgte at skjule det saa meget som muligt. Jeg vil ikke sige, at man ligefrem betragtede det som en vanærende Handling at spise Margarine, saa vidt var man ikke kommet, men, som sagt, man søgte at skjule det, det er jo en bekendt Sag. Jeg er tilbøjelig til at mene, at der kan nævnes Eksempler paa, at Tjenestefolk har sagt deres Pladser op, fordi der i de paagældende Hjem blev budt dem Margarine. Det er derfor ikke saa underligt, at Husmødrene har været utilfredse med den gældende Bestemmelse vedrørende Forbudet mod Farvning. Men nu er Forholdene helt anderledes. Der findes ganske sikkert ikke et eneste Hjem i hele Landet, i hvilket der ikke spises Margarine, og jeg synes dog, det gør en Forskel, at Folk nu slet ikke behøver at genere sig for at spise Margarine og heller ikke gør det.

I 1920 blev der produceret 55½ Mill. kg Margarine her i Landet, og Forbruget var gennemsnitlig for hver Person 16,96 kg aarlig. Det viser, at Margarineforbruget er meget stort, og jeg tror sikkert, at det bruges i saa godt som hvert eneste Hjem. Men al den Margarine, der bruges til Stegning og Baging samt i Bagerier og Konditorier, har man jo ikke Spor af Interesse i at faa farvet. Jeg skulde mene, at Husmødrene helst er fri for at faa Margarinens farvet til dette Brug. Det er først, naar Margarinens skal anvendes som Bordmargarine eller — som det helst skal se ud — som Bordsmør, at det er ønskeligt, at Margarinens ligner Smør. Hvorfor vil man nu det? Jeg forstaaer det ikke, thi som jeg før bemærkede, kan det jo ikke være, fordi den

lysegule Farve, som Margarinens har, er grim og utiltalende; det er den ikke. Jeg kan ikke se andet, end at Grunden alene er den, at man vil vildlede Folk, man vil narre Folk; udover dette foreligger der ikke en eneste Grund. Men, nu skulde jeg dog mene, at det at vildlede og narre Folk ikke er noget, som det særlig er Lovgivningsmagtens Opgave at begunstige. Jeg synes derfor, man kan tage det meget let for Husmødrenes Vedkommende, og de, der endelig vil have Farven forandret, har jo dog Lov til at gøre det i deres Hjem, det er der ingen, der vil forhindre dem i.

Saa er der Detailhandlerne. Hvad er det saa for en Grund, Detailhandlerne fremfører for deres Ønske om at faa Margarinens farvet? Jo, de siger, at der findes en Del Detailhandlere, som omgaar Lovens Bestemmelser og udleverer farvet Margarine til deres Kunder, og det kan de Detailhandlere, der følger og ønsker at følge Lovens Bestemmelser, ikke være tjente med. Det forekommer mig, at hvis det er rigtigt — og naar Detailhandlerne siger det, maa det jo være rigtigt —, saa vil den rigtige Fremgangsmaade være den at henvende sig til Margarinekontrollen og bede den om at være behjælpelig med at faa disse Folk idømt en passende Mulkt, fordi de omgaar Lovens Bestemmelser. Det forekommer mig at være den rigtige Fremgangsmaade, og jeg skulde mene, at Margarineinspektørerne og Assistenterne, i det hele taget de, der har med Kontrollen at gøre, vil gøre deres yderste for at faa dem straffet, der omgaar Lovens Bestemmelser.

Dernæst kommer jeg til den tredje Grund, der er anført, og det er Margarinefabrikanternes Ønske om at faa Lov til at farve Margarinens. De anfører som Grund, at Forbudet mod Farvning hemmer Forbruget her i Landet og udelukker den danske Margarineindustri fra enhver Mulighed for Udførsel af Margarine. Her staaer vi efter min Mening overfor det allervanskeligste Spørgsmaal vedrørende denne Sag. Medens jeg anser de Grunde, der anføres fra Detailhandlerens Side, og de Grunde, der anføres fra Husmødrenes Side, for at være af mindre væsentlig Betydning, staaer vi her overfor et Argument, som vi ikke kan skyde til Side uden at undersøge dette Spørgsmaal noget nærmere. Ingen ønsker naturligvis at lægge vor Margarineindustri Udvikling Hindringer i Vejen, hvis det kan undgaas uden derved at skade vor Smørproduktion og vor Smørekøbskraft. Her er det, Tammen brænder, og jeg maa straks sige, at jeg mener, at man ved Op-